

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر تغییر کاربری اراضی بر برخی ویژگی های شیمیایی خاک در خوی، استان آذربایجان غربی

محل انتشار:

فصلنامه آب و خاک، دوره 29، شماره 2 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

آرزو تقی پور - کارشناس ارشد گروه علوم خاک، دانشکده کشاورزی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران

سالار رضایور - دانشیار گروه علوم خاک، دانشکده کشاورزی، دانشگاه ارومیه

بهنام دولتی - استادیار گروه علوم خاک، دانشکده کشاورزی، دانشگاه ارومیه

رقیه حمزه نژاد تقلیدآباد - دانشجوی دکتری گروه علوم خاک، دانشکده کشاورزی، دانشگاه ارومیه

خلاصه مقاله:

عملیات دراز مدت کشت عامل مهمی در ایجاد تغییرات نامطلوب در ویژگی های خاک است. به منظور مطالعه اثر کشت دراز مدت آفتابگردان بر برخی ویژگی های شیمیایی خاک تعداد 40 نمونه خاک سطحی 0-30 سانتی متر از خاک های زراعی و غیرزراعی همجوار که متعلق به 10 سری خاک هستند، در منطقه خوی مورد مطالعه قرار گرفتند. خاک های این منطقه بیش از پنج دهه است که زیر کشت متمرکز آفتابگردان همراه با آبیاری غرقابی و استعمال کودهای شیمیایی هستند. نتایج نشان داد که در بیشتر خاک های مطالعه شده عملیات زراعی مستمر منجر به افزایش 0/09 تا 0/39 واحد در PH خاک و 16 تا 26 گرم بر کیلوگرم در کربنات کلسیم معادل شده بود. در مقایسه با اراضی غیرزراعی، خاک های زراعی افزایشی نسبی در هدایت الکتریکی خاک (20 تا 80 درصد) داشتند که میتواند با شیمی آب آبیاری مورد استفاده و اثرات متقابل بین آب آبیاری و خاک های دریافت کننده آن مرتبط باشد. کشت مستمر آفتابگردان موجب تخلیه نسبی کربن آلی خاک (17 تا 39 درصد)، پتاسیم محلول (10 تا 330 درصد)، پتاسیم تبدلی (25 تا 40 درصد)، پتاسیم قابل استفاده (16 تا 41 درصد)، نسبت جذب پتاسیم (16 تا 61 درصد) و درصد پتاسیم تبدلی (26 تا 40 درصد) شده بود که می توان آن را به خارج کردن بقایای آفتابگردان بعد از برداشت محصول و جذب دامنه بالای پتاسیم توسط این گیاه نسبت داد. به طور کلی خصوصیات شیمیایی سری های خاک مختلف واکنش های متفاوتی به کشت دراز مدت آفتابگردان نشان دادند

کلمات کلیدی:

آفتابگردان، کشت دراز مدت، ویژگی های شیمیایی خاک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/666688>

